

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1212/2018
14.11.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Марка Ристића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Ристића - адвоката Александра Милићевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр.9/2018 од 19.04.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 578/18 од 05.07.2018. године, у седници већа одржаној дана 14.11.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Ристића - адвоката Александра Милићевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр.9/2018 од 19.04.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 578/18 од 05.07.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.9/2018 од 19.04.2018. године окривљени Марко Ристић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од 3 године и 2 месеца, те му је опозвана условна осуда изречена пресудом Трећег основног суда у Београду Спк.бр.121/17 од 11.10.2017. године и узета као утврђена казна затвора у трајању од 8 месеци, па је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци у коју му се урачунава време проведено на задржавању и у притвору почев од 10.11.2017. године до 19.04.2018. године.

Истом пресудом према окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета и то опојне дроге канабис у нето износу од 421,02 грама. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу од 12.000,00 динара и судски паушал у износу од 20.000,00 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 578/18 од 05.07.2018. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду, окривљеног

Марка Ристића и његовог браниоца - адвоката Александра Милићевића, па је потврђена пресуда Вишег суда у Београду К.бр.9/2018 од 19.04.2018. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Марка Ристића - адвокат Александар Милићевић, због повреде одредбе члана 16. став 5. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев, те укине пресуде Вишег суда у Београду К.бр.9/2018 од 19.04.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 578/18 од 05.07.2018. године и предмет врати на поновно суђење Вишем суду у Београду.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног је у захтеву за заштиту законитости као разлог за подношење захтева само формално означио да се у радњама окривљеног не стичу обележја бића кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које је оптужен и правноснажно оглашен кривим, већ законска обележја кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, бранилац суштински ову повреду закона образлаже тако што оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, истицањем да из изведених доказа и то одбране окривљеног, исказа сведока, као и медицинске документације за окривљеног, несумњиво произилази да је окривљени предметну опојну дрогу купио и неовлашћено држао за сопствену употребу, а не у намери њене даље продаје.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи и да се побијане пресуде заснивају на незаконитом доказу који је требало издвојити из списка предмета и то на записнику о саслушању окривљеног пред јавним тужиоцем од 12.11.2017. године, а који наводи би представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, бранилац окривљеног својим даљим наводима у образложењу захтева не оспорава саму законитост овог доказа, дајући сопствену оцену да није требало прихватити одбрану окривљеног дату пред јавним тужиоцем, већ одбрану окривљеног дату на главном претресу.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у захтеву, као разлоге побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због којих је подношење захтева дозвољено окривљеном, док суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреду закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Осим тога, бранилац окривљеног као разлог за подношење захтева за заштиту законитости наводи и повреду одредбе члана 16. став 5. ЗКП, истицањем да како током поступка није на несумњив начин доказано да је окривљени извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које је оптужен, то је суд требало да реши у корист окривљеног. Такође се у захтеву наводи и да је изрека првостепене пресуде неразумљива, а који наводи би представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП. У захтеву се истиче и да је изрека првостепене пресуде противречна сама себи, те да у пресуди нису наведени разлози о чињеницама које су предмет доказивања, а и они разлози који су дати су нејасни и у знатној мери противречни, а што би представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Бранилац окривљеног у захтеву наводи и да иако је у изјављеним жалбама захтевано да окривљени и бранилац присуствују седници већа другостепеног суда, другостепени суд им није дао могућност да истој присуствују, а што би представљало повреду одредбе члана 447. став 2. ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси и због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, те због повреда одредаба члана 16. став 5. и члана 447. став 2. ЗКП, а које повреде не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреду закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног и у овом делу оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту

законитости браниоца окривљеног Марка Ристића - адвоката Александра Милићевића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

За Председника већа-судија
Веско Крстајић, ср.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић